

[Ib Nørlund]

afgiftsministerens offentlige udtalelser om overenskomstsituationen.

Sagen er jo også, at det ikke ligger sådan, som man gerne vil give det udseende af, nemlig at dette her bare er en fortsættelse af slangen. Hvis det var det, tog Norge jo heller ikke en anden stilling til EMS, end de tog til slangesamarbejdet, det er da indlysende nok. Det er jo netop på disse områder, det ville være vigtigt at få regeringen til at fremlægge sin politik, fordi det så direkte berører problemerne i forbindelse med overenskomstsituationen.

Jeg synes også, at i hvert fald en del af regeringen burde mærke sig den varme, hvormed hr. Svend Andersen (Rosk. a.) her på fremskridtspartiets vegne gik ind for hele EMS-ordningen; herefter kan man i hvert fald ikke bare komme og sige, at man angribes fra højre og venstre osv., for man har fremskridtspartiets støtte til EMS-politikken.

Et andet vigtigt område i denne forbindelse findes også i papirer fra Det europæiske Råds samtidige møde, men er udeladt i en del af udsendelserne, nemlig sammenhængen mellem dette og Den europæiske Union. Der findes fra samme møde udtrykkelige udtalelser om, at ikke alene Europa-Parlamentsvalget, men også netop EMS-beslutningen skal ses i forbindelse med det, man kalder den stadig snævrere sammenslutning mellem Europas befolkninger på vejen henimod Den europæiske Union, og det er dog også problemer, det er nødvendigt at få afklaret, ikke mindst efter hvad man præsterede på den socialdemokratiske kongres for nylig – også fordi der på andre måder i EF netop på dette tidspunkt rejser sig muligheder for, at varetøret direkte vil blive indskrænket i kraft af den konflikt, som verserer for øjeblikket.

Derfor er det afgørende også at få klaret disse problemer, problemet om, hvilken værdi der egentlig er i socialdemokratiets forbehold over for en europæisk union. For hver gang man virkelig har mulighed for at markere sin stilling til sagen, sådan som vi har oplevet det her i folketinget ved en dagsorden i forbindelse med den udenrigspolitiske debat, hvor der virkelig var en mulighed for at få et flertal i folketinget til at udtale sig mod unionsdannelse, så er man ikke med, men når man tager ned til Bruxelles og vedtager EMS osv., så går man med på hele den europæiske unionslinje.

H. C. Hansen (FP):

Jeg vil gerne gøre folketinget og i første række regeringens bedre halvdel, partiet venstre, og dets ordfører, hr. Ellemann-Jensen, opmærksom på nogle kendsgerninger og bede om oplysning til slut.

I landbruget var der i 1970 beskæftiget 265.000 mennesker og i 1977 220.000 mennesker. I industrien i 1970 421.000 mennesker og i oktober 1977 370.000 mennesker. Inden for anden fremstillingsvirksomhed – det er bl. a. håndværk – var der i april 1970 beskæftiget 279.000 mennesker og i oktober 1977 265.000 mennesker. På disse tre hovedområder inden for det danske erhvervsliv var der altså på 7 år sket en nedgang på små 100.000.

I samme periode var der inden for offentlig service og administration sket en forøgelse af de ansattes antal fra 441.000 til 678.000. Det betyder, at der i 1970 var beskæftiget 18,5 pct. af den samlede arbejdsstyrke inden for offentlig service og administration eller altså knap hver femte, mens der 7 år senere var beskæftiget 678.000 eller 26,3 pct. Det er en forøgelse fra knap hver femte til godt hver fjerde i denne periode.

Efter mit partis opfattelse er dette en af hovedårsagerne til, at landet ikke kan opretholde sin velstand på længere sigt, uden at der gribes hårdt ind. Vi har igennem dagspressen fået refereret, at finansminister Heinesen på socialdemokratiets kongres meddelte, at man kunne forvente, at der i det kommende år ville blive ansat yderligere 39.000 inden for den offentlige administration, eller med andre ord at den udvikling, som har præget 1970'erne, vil fortsætte.

Jeg vil gerne stille følgende spørgsmål til hr. Ellemann-Jensen og partiet venstre: er der enighed i regeringen om, at denne forøgelse af de offentligt ansattes antal med 39.000 er ønskværdig? Kan hr. Ellemann-Jensen her fra talerstolen bekræfte, at finansminister Heinesens ord på socialdemokratiets årskongres var ord, som også partiet venstre stod bag, at der er enighed om, at denne udvikling skal fortsætte?

Mit parti er som bekendt voldsomt imod det, og jeg skal igen understrege, at vi har den opfattelse, at denne udvikling er uheldig for Danmark. 100.000 færre inden for produktionen, 225.000 flere til at administrere